Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul central (judecător Vitalie Pîslariuc)
Dosarul nr.2ai-64/24 (nr.2-23009709-03-2ai-30092024)

CURTEA DE APEL BĂLȚI
Colegiul Civil și de contencios administrativ

D E C I Z I E

28 noiembrie 2024 mun.Bălți

Instanța compusă din:
Președintele completului Elena Grumeza
Judecătorii: Natalia Costaș, Stanislav Grosu

examinând în procedură scrisă cererile de apel declarate de lichidatorul SRL „Ecotop Proiect", Șeremet Vasile și Dulgher Timofei prin intermediul avocatului Leșan Nicolae împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul central, din 20 februarie 2024, emisă în cauza de insolvabilitate, la cererea formulată de lichidatorul SRL „Ecotop Proiect", Șeremet Vasile, către Dulgher Timofei, privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil,

C O N S T A T Ă :

Poziția participanților la proces:

La 20 ianuarie 2023, lichidatorul SRL „Ecotop Proiect" – Șeremet Vasile s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Dulgher Timofei, privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil.

În motivarea cererii de chemare în judecată lichidatorul a invocat că, prin hotărârea Judecătoriei Orhei (sediul Telenești) nr.2i-51/2019, din 11.02.2020, a fost constatată insolvabilitatea SRL „Ecotop Proiect". Potrivit tabelului SRL „Ecotop Proiect" creanțelor debitorul înregistrează datorii față de creditori în sumă totală de 2 621 197,11 lei, iar masă debitoare nu există.

Menționează lichidatorul că, în urma acțiunilor întreprinse a constatat că pârâtul, în calitate de administrator şi contabil, a cauzat insolvabilitatea debitorului prin acțiunile sale şi este pasibil de a fi tras la răspundere subsidiară, în temeiul art.248 din Legea insolvabilității.

Totodată a reliefat că, mijloacele financiare extrase din contul debitorului insolvabil au fost utilizate de către pârât cu bună știință în interes personal. La acest capitol relatează, că potrivit răspunsului Biroului Național de Statistică nr.07-1/616 din 20.12.2019, numerarul şi documentele bănești la sfârșitul anului 2018 au constituit totalul de 855177,00 lei. Iar analizând situația la data intentării procesului de insolvabilitate, lichidatorul a constatat că debitorul nu deține numerar şi nici documente bănești care ar

constitui această sumă. Numerarul din contul debitorului a dispărut, întreprinderea neavând bunuri şi mijloace financiare în contul său.

Consideră lichidatorul că, pârâtul, dându-și seama de faptul că debitorul va intra în incapacitate de plată, a utilizat numerarul deținut de debitor în interes personal şi nu a investit aceste mijloace financiare în desfășurarea activității debitorului şi în stingerea creanțelor creditorilor, astfel cauzând insolvabilitatea debitorului.

Menționează, că potrivit datelor Biroului Național de Statistică, la capitolul „active biologice circulante" la începutul perioadei de gestiune, debitorul a dispus de bunuri în sumă de 312 614,0 lei, iar la sfârșitul perioadei de gestiune acestea au constituit în total -376,00 lei. Ca urmare a reconstituirii actelor contabile de către lichidator, nu s-au identificat acte care ar demonstra că activele respective au fost utilizate în activitatea economică a debitorului. Totodată pe parcursul anului 2018 pârâtul a retras capital din activele debitorului. Capitalul retras la începutul perioadei de gestiune a constituit 2289814,00 lei, iar la sfârșitul perioadei de gestiune a constituit 2 438 713,00 lei.

În acest context lichidatorul a remarcat că, se atestă utilizarea bunurilor debitorului de către pârât în interes personal, acesta având intenția direct de a aduce compania în incapacitate de plată şi a cauza insolvabilitatea debitorului.

În circumstanțele expuse lichidatorul subliniază că, pârâtul fiind angajat în funcție de administrator şi contabil, a admis retragerea capitalului în beneficiul personal, fără a asigura primordial stingerea creanțelor creditorilor.

De asemenea relatează lichidatorul, că potrivit extrasul din contul bancar al debitorului deținut la BC Pro Credit Bank SA, se constată că majoritatea cheltuielilor pe care le-a suportat debitorul au fost pe bunuri şi materiale care nu țin de activitatea debitorului, iar adițional Dulgher Timofei a extras din cont mai multe sume de bani cu titlu de cheltuieli gospodărești. Astfel, în perioada 2017-2019 din contul bancar al debitorului deținut la BC Pro Credit Bank SA de către pârât a fost extrasă în numerar, suma de 741 350,00 lei, operațiunile de extragere a numerarului constituind principalele operațiuni care s-au efectuat prin intermediul contului bancar.

Suplimentar lichidatorul a indicat că, aceste acțiuni au fost săvârșite în termen de 24 de luni premergătoare datei intentării procesului de insolvabilitate. Ca urmare organele de conducere sunt pasibile de a fi trase la răspundere subsidiară pentru acest fapt.

Concomitent notează lichidatorul că, membrii organelor de conducere ale debitorului au admis încălcări ce țin de diminuarea impozitului pe venit cu 123 226,00 lei, încălcarea modului de întocmire a declarațiilor, neplata impozitului pe venit în termen, pentru aceste acțiuni fiind aplicate majorări de întârziere şi amenzi, ceea ce a dus la supra îndatorarea debitorului.

Or, potrivit actului de control al SFS în anul 2017 debitorul a obținut venituri în mărime de 1 295 410,00 lei, însă cheltuielile au constituit 2 118 708,00 lei. Pentru anul 2018, conform datelor prezentate în Declarația cu privire la impozitul pe venit contribuabilul a declarat venituri în mărime de 266 752,00 lei şi cheltuieli în mărime de 1076 329,00 lei.

La fel, lichidatorul accentuează că, deja în 2017 debitorul avea cheltuieli de două ori mai mari decât veniturile, ceea ce demonstra că debitorul intra în incapacitate de plată,

în anul 2018 s-au diminuat aproape de cinci ori veniturile, ce demonstrează că insolvabilitatea debitorului era inevitabilă, iar organele de conducere, urmau să întreprindă acțiuni de redresare a activități economice, fie să depună cererea de intentare a procesului de insolvabilitate. Niciuna dintre acțiuni nu a fost întreprinsă de către pârât.

Subsecvent lichidatorul a invocat și ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire.

La acest capitol a relatat, că Serviciul Fiscal de Stat a efectuat controlul fiscal al debitorului prin metoda verificării indirecte, din motiv că membrii organelor de conducere ale debitorului nu au prezentat actele contabile ale debitorului. De către SFS a fost întocmit actul de control (nr.812408 din 20.07.2020) şi decizia (nr.374/603-7 din 12.08.2020) asupra cazului de încălcare a legislației fiscale, fiind calculată suma restanței față de Bugetul Public National. Ca urmare SFS a înaintat cerere de validare creanțelor fiscale în sumă de 786 653,84 lei.

Susține lichidatorul că Serviciul Fiscal de Stat a constatat lipsa totală a contabilității pentru perioada L/01/2015-L/01/2020, ceea ce a făcut imposibilă efectuarea controlului fiscal prin metoda verificării totale. S-a constatat diminuarea impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător în sumă totală de 123 226,00 lei, inclusiv pentru perioada fiscală A/2018 cu 18 157,00 lei, nerespectarea modului de întocmire şi prezentare a Declarațiilor cu privire la impozitul pe venit pentru perioada fiscală A/2017, A/2018, fapt ce a dus la obligații suplimentare față de buget. A fost identificată nerespectarea modului de întocmire şi prezentare a Declarației privind TVA pentru perioadele fiscale L/02/2016-L/01/2020, fapt ce a dus la obligații suplimentare față de buget.

O altă încălcare depistată este neprezentarea declarației privind taxa pe valoare adăugată la mărfurile produse şi serviciile prestate pe teritoriul RM, în sumă de 88757.01 lei, inclusiv plata de bază 79639,45 lei ce a generat calcularea majorărilor de întârziere în sumă de 9117,56 lei.

Consideră lichidatorul că, prin calcularea majorărilor de întârziere şi aplicarea amenzilor pentru încălcările admise, se atestă admiterea de către organele de conducere ale debitorului asupra îndatorării acestuia şi continuarea activității debitorului. Lipsa actelor contabile, ținerea unei contabilități contrare legii şi contribuirea la dispariția actelor contabile a supra îndatorat debitorul, a cauzat insolvabilitatea prin faptul că acestuia i-au fost calculate contribuții la BPN, amenzi şi majorări de întârziere. Acest fapt a împiedicat lichidatorul să identifice masa debitoare şi posibilități de stingere a creanțelor creditorilor.

Adițional a invocat lichidatorul și dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată.

La acest capitol a indicat, că hotărârea de intentare a procesului de insolvabilitate a fost adoptată la 11.02.2020, iar conform actului de control emis de SFS, debitorul a început a acumula datorii la BPN începând cu anul 2016.

Susține totodată că, la 17.11.2016 debitorul a încheiat cu Organizația de Micro Finanțare Credit Euro-Invest contractul de împrumut prin care a împrumutat suma de

650000 de lei pe un termen de 36 de luni, până la data de 10.12.2019. La 12.01.2017 a fost încheiat acordul adițional prin care suma împrumutului a fost modificată în 975 000,00 lei, debitorul fiind obligat să achite comisionul unic pentru acordarea împrumutului în mărime de 75 000,00 lei, iar în cazul utilizării împrumutului contrar destinației stabilite, acesta se obligă să achite amenda în mărime de 10% din suma împrumutului, iar în cazul încălcării condițiilor stabilite de p.5.2 din contract – amenda în mărime de 2%. La 12.12.2017 debitorul a mai încheiat un contract de împrumut pentru suma de 30 000,00 lei cu dobânda anuală de 36% pe un termen de 12 luni.

Ca urmare a neexecutării obligațiilor, la 07.03.2019 a fost încheiată tranzacția de împăcare prin care debitorul s-a obligat să achite creanța în mărime de 1 580 000,00 lei care constă din datorie – 794 537,21 lei, dobânda contractuală – 253 809,64 lei, penalitate- 531 653,15 lei.

Consideră lichidatorul că, la încheierea contractului de împrumut, în anul 2016, debitorul deja avea dificultăți financiare, iar odată cu contractarea creditorului şi nerambursarea lui, povara financiară a crescut, debitorul intrând, treptat, în incapacitate de plată.

Raportul financiar pentru anul 2018 prezentat de către contribuabil la Biroul National de Statistică, atestă că la începutul şi la sfârșitul perioadei de gestiune, debitorul înregistra cheltuieli curente în mărime de 982 227,00 lei. În perioada anului 2018, veniturile din vânzări ale debitorului au scăzut de la 1 295 404,00 lei la 63304,00 lei, în același timp, au crescut cheltuielile administrative de la 260 985,00 lei la 620 592,00 lei.

De asemenea a invocat lichidatorul, nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14.

Susține lichidatorul că, organele de conducere ale debitorului, începând cu anul 2017 şi-au orientat intenționat acțiunile şi inacțiunile în scopul de a aduce debitorul în incapacitate de plată şi de a-i cauza insolvabilitatea. Debitorul înregistra dificultăți financiare începând cu anul 2017, insolvabilitatea debitorului a survenit în anul 2018, iar pârâtul a dispus continuarea activității acestuia în pofida acestui fapt şi nu a depus cererea de intentare a procesului de insolvabilitate în privința sa.

Ultimele contribuții de asigurări sociale au fost achitate în luna martie 2019, fapt care confirmă că scopul administratorului şi contabilului au fost să aducă debitorul în incapacitate de plată. Mai mult ca atât, odată cu încetarea achitării contribuțiilor de asigurări sociale, odată cu încetarea efectuării operațiunilor prin intermediul conturilor bancare, pârâtul a fost obligat să depună cererea de intentare a procesului de insolvabilitate.

În tabelul creanțelor au fost incluse datorii ale creditorilor care au survenit după intrarea în incapacitate de plată a debitorului, iar pentru dispunerea continuării activității debitorului şi pentru nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate, pârâtul urmează a fi tras la răspundere subsidiară.

Astfel, în temeiul art.248 alin.(1) lit.a), e), f), h) din Legea insolvabilității, solicită lichidatorul SRL „Ecotop Proiect”, Șeremet Vasile, tragerea la răspundere subsidiară a lui Dulgher Timofei, cu dispunerea încasării sumei de 2 621 197,11 lei.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea judecătoriei Orhei, sediul central, din 20 februarie 2024, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul SRL „Ecotop Proiect", Șeremet Vasile, împotriva lui Dulgher Timofei, privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil.

- s-a tras la răspundere subsidiară și s-a încasat de la Dulgher Timofei în beneficiul SRL „Ecotop Proiect", în procedura simplificată a falimentului, suma de 108 000 (o sută opt mii,00) lei;

- în rest, cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul SRL „Ecotop Proiect", s-a respins ca neîntemeiată;

- s-a încasat de la Dulgher Timofei în beneficiul statului, taxa de stat în sumă de 3240 (trei mii două sute patruzeci,00) lei;

- s-a încasat din contul SRL „Ecotop Proiect", în procedura simplificată a falimentului, în beneficiul statului, taxa de stat în sumă de 46 760,00 (patruzeci și șase mii șapte sute șaizeci,) lei, care urmează să fie achitată nu mai târziu de 6 luni din data adoptării prezentei hotărâri.

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 27 februarie 2024, lichidatorul SRL „Ecotop Proiect" (în procedura falimentului simplificat) – Șeremet Vasile, prin intermediul poștei electronice a instanței de fond (f.d.127-128), a contestat-o cu apel, solicitând admiterea acestui, casarea hotărârii judecătoriei Orhei, sediul central, din 20 februarie 2024, în latura respingerii acțiunii, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

Iar, la 02.03.2024, prin intermediul poștei electronice a instanței de fond (f.d.129-130), Dulgher Timofei prin intermediul avocatului Leșan Nicolae a contestat cu apel soluția instanței de fond, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii judecătoriei Orhei, sediul central, din 20 februarie 2024, în latura admiterii acțiunii, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a cererii de chemare în judecată.

Argumentele părților:

În motivarea cererii de apel, lichidatorul SRL „Ecotop Proiect" (în procedura falimentului simplificat) – Șeremet Vasile, și-a exprimat dezacordul cu hotărârea instanței de fond în latura respingerii acțiunii, considerând-o neîntemeiată și pasibilă casării; totodată reiterând motivele de fapt și de drept expuse în cererea de chemare în judecată.

În motivarea cererii de apel, avocatul Leșan Nicolae în interesele apelantului Dulgher Timofei și-a exprimat dezacordul cu soluția instanței de fond în latura admiterii acțiunii, considerând-o neîntemeiată și pasibilă casării. Suplimentar a menționat că, potrivit hotărârii contestate, instanța de fond a reținut drept temei de tragere la răspundere subsidiară a lui Dulgher Timofei, prevederile art.248 alin.(1) lit.(a) a Legii insolvabilității. Reieșind din aceste împrejurări, consideră că instanța de fond nu a luat în calcul faptul că, extragerea sumei de 108 000 lei din contul bancar al debitorului a fost

justificată, prin descrierea destinației acesteia şi anume „*eliberarea numerarului pentru cheltuieli gospodărești sau administrative*”. Dat fiind faptul că reclamantul nu a demonstrat prin probe pertinente şi concludente că suma de 108 000 lei, extrasă din contul bancar al debitorului a fost folosită de către Dulgher Timofei în interes personal, instanța de fond greșit a constatat în acțiunile acestuia o faptă prejudiciabilă, pentru săvârșirea căreia ultimul urmează a fi tras la răspundere subsidiară.

Mai mult decât atât, instanța de judecată nu a constatat care este momentul survenirii incapacității de plată a debitorului, când întreprinderea s-a supra-îndatorat, ca să raporteze suma de 108 000 lei, sub aspect de activ al debitorului, la pasivul debitorului – obligațiile, scadența cărora a survenit înainte de efectuarea extragerii sau urma să survină imediat după extragerea sumei date, momente decisive pentru determinarea faptului dacă acțiunile imputate lui Dulgher Timofei au cauzat sau nu urmarea prejudiciabilă – survenirea insolvabilității debitorului. Așadar, după cum s-a menționat, însuși reclamantul declară că debitorul încă de la sfârșitul anului 2017 se afla în incapacitate de a stinge datoriile creditorilor, ceea ce echivalează cu incapacitatea de plată – temeiul general de intentare a unui proces de insolvabilitate (art.10 alin.(2) al Legii insolvabilității). În aceste condiții, nu este clar cum i s-ar imputa apelantului/pârât faptul că o acțiune săvârșită de el în perioada 11.02.2018 – 11.04.2019, ar fi cauzat debitorului SRL „Ecotop Proiect” starea de insolvabilitate care a fost constatată la data de 11.02.2020. În atare ordine de idei, consideră că, intimatul/pârât nu poate fi tras la răspundere pentru o acțiune care ar fi cauzat insolvabilitatea debitorului SRL „Ecotop Proiect”, prin urmare, concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, sânt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Totodată, instanța de fond urma să ia în considerație faptul că membrii organelor de conducere nu răspund pentru o simplă incapacitate managerială, ci pentru săvârșirea unor fapte cu caracter ilicit, urmărind, de regulă, deturnarea activității de la realizarea scopului pentru care a fost constituită societatea debitoare şi satisfacerea unui interes personal sau al unui terț, ceea ce la caz nu se atestă.

Poziția părților în ședința de judecată:

Potrivit art.8 alin.(6) din Legea insolvabilității nr.149 din 29.06.2012, *cererile de apel se examinează în procedură scrisă, în termen de până la 60 de zile de la data intentării procedurii de apel, în condițiile examinării cauzei în primă instanță. Instanța de apel poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar. Cererile de apel şi de recurs se examinează în modul prevăzut de Codul de procedură civilă, cu excepțiile stabilite în prezenta lege.*

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 03 octombrie 2024, s-a dispus examinarea apelului în procedură scrisă fără convocarea părților în ședința de judecată, (f.d.211).

Aprecierea instanței de apel:

Analizând argumentele părților, studiind materialele dosarului, Colegiul civil consideră necesar de a respinge apelurile declarate și de a menține hotărârea contestată din următoarele considerente:

În conformitate cu dispozițiile art.8 alin.1) din Legea insolvabilității nr.149 din 29.06.2012, *hotărârile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu apel în termen de 15 zile de la data pronunțării dispozitivului, cu excepțiile prevăzute în prezenta lege.*

Potrivit materialelor cauzei, hotărârea contestată cu apel a fost pronunțată la data de 20 februarie 2024 (f.d.124), iar cererile de apel au fost depuse prin intermediul poștei electronice a instanței de fond la data de 27.02.2024 (f.d.127-128) și respectiv la 02.03.2024 (f.d.129-130).

Prin urmare, Colegiul civil constată că apelurile au fost depuse în termenul legal stabilit de art.8 al Legii insolvabilității.

Potrivit prevederilor art.1 alin.(4) din Legea insolvabilității prevede că, *procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.*

În conformitate cu art.385 lit.a) Codul de procedură civilă, *instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.*

Conform art.373 Cod de procedură civilă, *(1) instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. (2) În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. (3) În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanța de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanță. (5) Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. (6) Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situație mai dificilă decât aceea din hotărârea atacată cu apel, cu excepția cazurilor când consimte și când hotărârea este atacată și de alți participanți la proces.*

Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres obligă instanța de apel să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar invocate de părți și este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Or, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținându-se rolul determinant al concluziilor instanței de apel, ultima are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii și să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare (*Hirro Balani vs Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis vs Grecia nr. 21522/93 din 29.05.1997 §43*).

Potrivit art.5 al.(5) lit.f) al Legii insolvabilității nr.149 din 29.06.2012, *principalele competențe ale instanței de insolvabilitate în cadrul prezentei legi sânt tragerea la răspundere a membrilor organelor de conducere care au contribuit la insolvabilitatea*

debitorului, precum şi sesizarea organelor de urmărire penală în legătură cu faptele reprobabile săvârşite de aceştia.

Conform art.15 al.(1) din Legea insolvabilității, *în cazul insolvabilității debitorului din culpa fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicații obligatorii pentru debitor ori care pot influența în alt mod acțiunile debitorului (insolvabilitate intenționată), aceştia poartă răspundere subsidiară solidară față de creditori în măsura în care bunurile debitorului sânt insuficiente pentru executarea creanțelor creditorilor.*

În conformitate cu art.247 din Legea insolvabilității, *(1) în sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfăşoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei țărănești (de fermier), administratorii societăților comerciale, administratorii întreprinderilor de stat/municipale, membrii organelor executive, membrii organului de supraveghere (consiliului), lichidatorii şi membrii comisiilor de lichidare, contabilii. (2) Prevederile alin.(1) se aplică persoanelor care deținеau funcțiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum şi celor care au deținut aceste funcții pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.*

Potrivit materialelor cauzei și Portalului Național al Instanțelor de judecată se atestă că, la 26 noiembrie 2019, creditorul SRL „Caracon Imobil" s-a adresat cu cerere introductivă de intentare a procesului de insolvabilitate în privința debitorului SRL „Ecotop Proiect".

Prin încheierea judecătoriei Orhei, sediul Telenești, din 27 noiembrie 2019, s-a admis spre examinare cererea introductivă privind intentarea procedurii de insolvabilitate în privința debitorului SRL „Ecotop Proiect", iar în calitate de administrator provizoriu fiind desemnat administratorul autorizat Vasile Şeremet, deținătorul autorizației MJ nr.82 din 14.01.2015.

La 10 decembrie 2019, creditorul SRL „Primautoservice" a depus cerere de alăturare la cererea introductivă a creditorului SRL „Caracon Imobil" privind constatarea insolvabilității față de debitorul SRL „Ecotop Proiect".

Iar, prin hotărârea judecătoriei Orhei, sediul Telenești, din 11.02.2020, a fost admisă cererea introductivă formulată de creditorul „Caracon Imobil". S-a admis cererea de alăturare înaintată de creditorul SC „Primautoservice" SRL. S-a constatat insolvabilitatea cu inițierea procedurii simplificate a falimentului și de dizolvare a SRL „Ecotop Proiect"; iar lichidator al debitorului insolvabil a fost desemnat Șeremet Vasile, deținătorul autorizației MJ nr.82 din 14.01.2015, (f.d.7); (https://jor.instante.justice.md/ro/court-decisions?dossier_number=19187577&type=Civil&apply_filter=1).

Ulterior, la 20 ianuarie 2023, lichidatorul SRL „Ecotop Proiect", Șeremet Vasile s-a adresat cu cerere de chemare în judecată solicitând tragerea la răspundere subsidiară a lui Dulgher Timofei, în temeiul art.248 alin.(1) lit.a), e), f), h) din Legea insolvabilității, cu dispunerea încasării sumei de 2 621 197,11 lei, (f.d.2).

Din înscrisurile anexate la dosar, rezultă că la data intentării procesului de insolvabilitate, Dulgher Timofei a fost înscris în Registrul de stat al persoanelor juridice în calitate de administrator al SRL „Ecotop Proiect", (f.d.11, 12).

În această ordine de idei este de menționat că, atragerea la răspundere subsidiară are natură delictuală. Angajarea răspunderii civile delictuale, în general, presupune întrunirea anumitor condiții generale menționate mai sus (prejudiciul, fapta ilicită, raportul de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciu, vinovăția).

Astfel, persoana care se pretinde că ar fi cauza insolvabilitatea, răspunde pentru săvârșirea unor fapte cu caracter ilicit, urmărind, de regulă, deturnarea activității de la realizarea scopului pentru care a fost constituită societatea debitoare şi satisfacerea unui interes personal, calificarea acestei forme de răspundere având un caracter delictual în toate cazurile.

Prin urmare, la examinarea acestei categorii de cauze, urmează a fi indicate concret acțiunile (inacțiunile) persoanelor care au cauzat insolvabilitatea, dar totodată să fie oglindită legătura de cauzalitate între acțiunile acestora şi starea de insolvabilitate a debitorului, în sensul că insolvabilitatea se datorează anume acțiunilor acestora şi nu altor circumstanței, precum şi vinovăția persoanei în cauzarea sau agravarea stării de insolvabilitate.

Raportul de cauzalitate este şi condiția în funcție de care se determină mărimea despăgubirii. Or, se repară numai prejudiciul care este consecința directă a faptei ilicite şi nu altul, adică, prejudiciul efectiv demonstrat, condiție stipulată şi în art.1998 alin. (2) Cod civil, care prevede că, *prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăție se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.*

Ca principiu de bază instanța de judecată apreciază, că aceste condiții generale trebuie să fie prezente și în cazul angajării răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil.

Concomitent pe lângă condițiile generale ale răspunderii civile și cumulativ cu acestea, pentru angajarea răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil, este necesar să fie îndeplinite și anumite condiții speciale, prevăzute de art.248, alin. (1) din Legea insolvabilității.

Adică, din prevederile art.248 alin.(1) din Legea insolvabilității rezultă că, *dacă în cadrul procesului sunt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariția stării de insolvabilitate a debitorului, la cererea administratorului insolvabilității/lichidatorului instanța de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acțiuni: a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal; b) desfășurarea unei activități comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului; c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului şi/sau deturnarea (ascunderea) unei părți din activul debitorului; d) procurarea de fonduri pentru debitor la prețuri exagerate; e) ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire; f) dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată; g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăților, de a se plăti cu preferință unui creditor în dauna celorlalți creditori; h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de*

insolvabilitate conform prevederilor art. 14; i) comiterea altor acţiuni care au adus daune proprietăţii debitorului.

Astfel, existența cel puțin uneia dintre aceste condiții speciale, menționate la art.248 alin.(1) lit.a) – i) din Legea insolvabilității, alături de condițiile generale ale răspunderii civile menționate mai sus, generează un raport juridic civil de natură delictuală, care se caracterizează sub aspectul conținutului său, în dreptul administratorului insolvabilității/lichidatorului de a pretinde de la membrii organelor de conducere a debitorului insolvabil precum și de la orice altă persoană să suporte o parte din datoriile debitorului insolvabil, dacă aceștia au cauzat insolvabilitatea debitorului, prin una dintre acțiunile prevăzute de art.248 alin.(1) lit.a) – i) din Legea insolvabilității.

Pe lângă aceste condiții generale și speciale ale răspunderii civile delictuale și cumulativ cu acestea, pentru angajarea răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil, este necesar ca aceste persoane să fi deținut calitatea de membru al organelor de conducere a debitorului insolvabil în sensul specificat la art.247 alin.(1) din Legea insolvabilității la data intentării procesului de insolvabilitate sau pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Cu referire la atragere la răspundere subsidiară pentru*: ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire*, Colegiul civil reține următoarele.

Potrivit cererii de chemare în judecată lichidatorul a invocat că, administratorul statutar Dulgher Timofei nu a asigurat întocmirea şi prezentarea oportună, completă şi corectă a documentelor primare, nu a dus evidența contabilă, ceea ce demonstrează că a ținut contabilitatea contrar prevederilor art.248 alin.(1) lit.e) din Legea insolvabilității.

Or, prevederile art.13 alin.(1) lit.a) şi alin.(2) lit.a), lit.e) și h) al Legii contabilității nr.113 din 27.04.2007 relevă că, *răspunderea pentru ţinerea contabilităţii şi raportarea financiară revine conducerii (organului executiv) – în entitatea cu răspundere limitată. Persoanele specificate la alin.(1) sânt obligate: a) să organizeze şi să asigure ţinerea contabilităţii în mod continuu din momentul înregistrării până la lichidarea entităţii; e) să organizeze sistemul de control intern, inclusiv efectuarea inventarierii; h) să asigure întocmirea şi prezentarea situaţiilor financiare în conformitate cu prezenta lege şi cu standardele de contabilitate.*

Conform art.44 din Legea contabilității nr.113 din 27.04.2007, *persoanele vinovate de încălcarea prezentei legi, care se eschivează de la ţinerea contabilităţii, aplică incorect standardele de contabilitate, precum şi cele care falsifică premeditat documentele primare, registrele contabile, situaţiile financiare şi rapoartelor anuale, sânt trase la răspundere disciplinară, materială, administrativă sau penală, după caz, conform legislaţiei.*

În conformitate cu art.72 alin. (4) din Legea cu privire la societățile cu răspundere limitată nr.135 din 14.06.2007, *administratorul asigură ţinerea contabilităţii societăţii, precum şi a registrelor societăţii prevăzute de lege şi de statut, şi informează asociaţii cu privire la starea de lucruri şi la gestiunea societăţii.*

În această ordine de idei, Colegiul civil relevă că, lichidatorul făcând trimitere la prevederile art.248 alin.(1) lit.e) al Legii insolvabilității, nu a specificat care din aceste

acțiuni se pretind a fi realizate la caz, or acest temei reglementează trei situații distincte și anume: - ținerea unei contabilități fictive; - contrare prevederilor legii; - contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire.

Astfel, reieșind din cele învederate supra Colegiul civil remarcă faptul că, deși Dulgher Timofei a deținut funcția de administrator și contabil al debitorului SRL „Ecotop Proiect" în ultimele 24 luni anterioare intentării procesului de insolvabilitate și deși acesta purta răspundere conform legislației pentru ținerea contabilității, organizarea controlului intern şi raportarea financiară, la materialele cauzei lipsesc probe directe și admisibile prin care s-ar proba legătura cauzală dintre ținerea contabilității contrar prevederilor legii și apariția stării de insolvabilitate a acestuia.

Subsecvent Colegiul civil reliefează că, prin actele de control întocmite de Serviciului Fiscal de Stat nr.5-699785 din 25.03.2020 (f.d.17), nr.81248 din 20.07.2020 (f.d.28), precum și Decizia nr.374/603-7 din 12.08.2020, anexate la dosar se probează doar comiterea anumitor abateri de la legislația fiscală de către SRL „Ecotop Proiect". Iar, pentru comiterea acestor abateri de la legislația fiscală debitorului insolvabil i-au fost aplicate sancțiuni, care de fapt nu au putut genera starea de insolvență a SRL „Ecotop Proiect", mai mult, acestea nici nu se încadrează în componența delictuală specială prevăzută de art.248 alin.(1) lit.e) din Legea insolvabilității.

Referitor la lipsa totală a contabilității întreprinderii, Colegiul civil notează că, în actele de control se menționează că SRL „Ecotop Proiect" nu a prezentat Serviciului Fiscal de Stat datele, informațiile și documentele necesare organului fiscal asupra problemelor ce apar în timpul controlului, iar pe de altă parte, că lipsește total contabilitatea, respectiv instanța de fond corect a remarcat că aceste două concluzii sunt contradictorii.

Drept urmare, instanța de insolvabilitate corect a conchis că, reclamantul urma să probeze în cadrul examinării acestei cauze lipsa totală a contabilității și nu doar să facă referire la prevederile art.248 alin.(1) lit.e) din Legea insolvabilității, mai mult, urma a fi probată și legătura cauzală dintre această faptă și suma pretinsă a fi încasată de la pârât, ceea ce nu s-a realizat pe parcursul examinării cauzei, contrar prevederilor art.118 alin.(1) CPC.

În corolar, Colegiul civil decelează că, instanța de insolvabilitate just a constatat atât lipsa unor probe pertinente care ar dovedi existența acestui temei de atragere la răspundere subsidiară în privința lui Dulgher Timofei, cât și demonstrarea legăturii cauzale dintre temeiul prevăzut de art.248 alin.(1) lit.e) din Legea insolvabilității și cauzarea stării de insolvabilitate.

Deci, reieșind din cele menționate supra, Colegiul civil va reține concluzia instanței de fond potrivit căreia s-a constatat lipsa întrunirii condițiilor răspunderii civile delictuale față de pârât în temeiul art.248 alin.(1) lit.e) din Legea insolvabilității.

Cu referire la atragere la răspundere subsidiară pentru*: dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată,* Colegiul civil reține următoarele.

Pentru existența răspunderii subsidiare în baza art.248 alin.(1) lit.f) din Legea insolvabilității, urmează a fi probate următoarelor fapte:

- momentul inițial şi cel final în limitele cărora a avut loc continuarea activității întreprinderii insolvabile;

- actele de dispoziție în virtutea cărora expres a fost desfășurată în continuare activitatea aducătoare de prejudiciu întreprinderii;

- legătura cauzală între activitatea desfășurată şi prejudiciul sub formă de incapacitate de plată a debitorului;

- intenția directă de a aduce întreprinderea la incapacitate de plată.

Or, reieșind din cererea de chemare în judecată în coroborare cu materialele cauzei, Colegiul civil denotă că, lichidatorul nu a argumentat şi nu a dovedit în ce anume constă activitatea debitorului care îl ducea în mod vădit la incapacitate de plată şi prin ce act concret a dispus pârâtul continuarea acestei activități, or, în sensul dat nu au fost anexate careva probe întru confirmarea celor solicitate.

La rândul său, Colegiul civil va reține soluția instanței de fond în latura respingerii pretenției de tragere la răspundere subsidiară a pârâtului în temeiul art.248 alin.(1) lit.f) din Legea insolvabilității, deoarece nu sunt întrunite condițiile răspunderii civile delictuale față de Dulgher Timofei.

Cu referire la atragere la răspundere subsidiară pentru*: nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14 din Legea insolvabilității,* Colegiul civil reține următoarele.

Sub acest aspect relevant este faptul că, temeiul prevăzut de art.248 alin.(1) lit.h) din Legea insolvabilității poate fi imputat doar administratorului societății cu răspundere limitată, pornind de la premisa că persoana juridică își exercită, de la data constituirii, drepturile și își execută obligațiile prin administrator, precum și faptul că în cazul apariției indiciilor de insolvabilitate, administratorul este obligat să depună imediat, dar nu mai târziu decât la expirarea unei luni, cerere introductivă de intentare a procesului de insolvabilitate dacă asociații nu vor acoperi pierderile.

Deci, din cercul subiecților prevăzuți de art.247 alin.(1) din Legea insolvabilității, faptul nedepunerii cererii introductive în termenul prevăzut de art.14 alin.(3), indicat ca temei de atragere la răspundere subsidiară în art.248 alin.(1) lit.h) din Legea insolvabilității, îi poate fi imputat administratorului unei societăți cu răspundere limitată.

Conform art.14 alin.(3) din Legea insolvabilității, *debitorul este obligat să depună cerere introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin.(2) şi la art.10 alin.(2).*

Aderent alin.(4) al aceluiași articol prevede că, *dacă debitorul nu depune cerere introductivă în cazurile şi în termenul prevăzut în prezentul articol, persoana care, în conformitate cu legislația în vigoare, are dreptul de a reprezenta debitorul, asociații cu răspundere nelimitată şi lichidatorii debitorului răspund subsidiar în fața creditorilor pentru obligațiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin.(3).*

Colegiul civil decelează că, inacțiunea prevăzută de art.248 alin.(1) lit.h) din Legea insolvabilității, adică nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14, spre deosebire de celelalte temeiuri, prevăzute în art.248 alin.(1) din Legea insolvabilității, are specificul său și anume:

- inacțiunile prevăzute la acest articol nu duc la apariția stării de insolvabilitate, or, anume apariția acestei stări de insolvabilitate îl obligă pe administratorul societății comerciale să depună cerere introductivă;

- nedepunerea cererii introductive, duce la încasarea doar a obligațiilor, apărute după expirarea termenului prevăzut la art.14 alin.(3) din Legea insolvabilității, neavând relevanță suma creanțelor validate în cadrul procesului de insolvabilitate.

Astfel, Colegiul civil menționează că, pentru atragerea la răspundere subsidiară prin prisma articolului învederat supra, urma a fi stabilită data survenirii stării de insolvabilitate, termenul limită de depunere a cererii introductive, obligațiile, apărute după expirarea acestui termen.

În speță, lichidatorul doar a făcut trimitere la prevederile actului normativ, însă fără a concretiza aceste date, care sunt de o importanță majoră în vederea stabilirii premiselor și condițiilor atragerii la răspundere subsidiară în temeiul art.248 alin.(1) lit.h) din Legea insolvabilității.

Drept urmare, instanța inferioară corect a menționat că, stabilirea acestor date de sine stătător, în baza probelor anexate, nu ține de competența instanței de insolvabilitate, ci a administratorului insolvabilității sau a lichidatorului, după caz, iar instanța de judecată, la rândul său, examinează cauza prin prisma prevederilor art.240 alin.(3) CPC și în baza probelor anexate la materialele dosarului.

Mai mult, la materialele dosarului nu au fost anexate careva probe din care ar rezulta cert data survenirii stării insolvenței debitorului, iar instanța de judecată nu poate să-și bazeze hotărârea pe presupuneri, care nu sunt confirmate prin mijloace de probă, ci doar pe fapte cert stabilite în procesul examinării cauzei, confirmate prin probe admisibile și pertinente.

Concomitent instanța de fond just a reținut că, nu s-a probat sub nici o formă legătura cauzală dintre suma pretinsă de lichidator și nedepunerea cererii introductive în termenul prevăzut de art.14 alin.(3) din Legea insolvabilității, ținând cont de specificul acestui temei de atragere la răspundere subsidiară la care s-a făcut referire mai sus. Or, pentru a stabili vina și atragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere și/sau de supraveghere a debitorului urmează să fie întrunite anumite condiții și anume: să existe un prejudiciu, să existe o faptă ilicită, să existe un raport de cauzalitate între fapt ilicit și prejudiciu, iar fapta să fie săvârșită cu vinovăție.

Adițional Colegiul civil accentuează că, răspunderea subsidiară reprezintă o formă a răspunderii juridice clasice, iar atragerea persoanei culpabile la măsurile coercitive ale statului prin intermediul instanțelor de judecată presupune stabilirea prin probe pertinente și concludente a următoarelor elemente esențiale: *fapta ilicită, vinovăția, legătura cauzală dintre faptă și urmările provocate*.

Reieșind din cele menționate supra, Colegiul civil va reține soluția instanței de fond privind respingerea capătului de cerere de tragere la răspundere subsidiară a pârâtului în temeiul art.248 alin.(1) lit.h) din Legea insolvabilității.

Cu referire la atragere la răspundere subsidiară pentru*: folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal,* Colegiul civil reține următoarele.

În motivarea cererii de chemare în judecată, lichidatorul invocă faptul că, potrivit răspunsului Biroului Național de Statistică nr.07-1/616 din 20.12.2019, numerarul şi documentele bănești la sfârșitul anului 2018 au constituit totalul de 855 177,00 lei „*active biologice circulante*”, la începutul perioadei de gestiune, debitorul a dispus de bunuri în sumă de 312 614,00 lei, la sfârșitul perioadei de gestiune acestea au constituit în total – 376,00 lei, iar la data intentării procesului de insolvabilitate debitorul nu deținea numerar şi documente bănești. De asemenea nu s-au identificat acte care ar demonstra că activele respective au fost utilizate în activitatea economică a debitorului.

De asemenea lichidatorul a invocat, că Dulgher Timofei a extras în perioada 2017 – 2019 din contul bancar al debitorului deținut la BC „Pro Credit Bank” SA suma totală de 741 350,00 lei. Potrivit rulajului bancar al debitorului al conturilor deținute la BC „Pro Credit Bank” SA şi BC „Energbank” SA, organele de conducere ale debitorului au transferat la compania SRL „Alta Capital Management”, sume de bani pentru „consultanță”, în actele contabile restabilite de către lichidator, nu se atestă faptul prestării serviciu de compania menționată.

La acest capitol instanța inferioară a menționat că, prin folosirea bunurilor debitorului în interes personal, se înțelege săvârșirea acelor fapte ilicite, prin care se deturnează utilizarea bunurilor și fondurilor bănești ale societății de la scopul lor firesc, într-o utilizare în interes propriu sau în interesul unei terțe persoane. Ar, putea face parte din această categorie de fapte ilicite: încheierea unui contract de locațiune referitor la un bun al persoanei juridice cu plata unei chirii reduse sub prețul pieței, fără să existe pentru acest fapt motive justificative; plata unor dividende fictive, folosirea mijloacelor bănești în interes personal, etc.

Privitor la alegațiile lichidatorului precum că, prin răspunsul Biroului Național de Statistică numerarul şi documentele bănești la sfârșitul anului 2018 au constituit totalul de 855 177 lei „active biologice circulante”, iar la începutul perioadei de gestiune în sumă de 312 614 lei, precum și faptul că potrivit rulajului bancar au fost efectuate transferuri pentru servicii de „consultanță”, în lipsa unor probe pertinente în acest sens, instanța de prim nivel corect le-a respins, deoarece lichidatorul nu a dovedit existența acestui temei de atragere la răspundere subsidiară în privința pârâtului, iar afirmațiile cuprinse în cererea de chemare în judecată în acest sens având un caracter declarativ.

Mai mult, prin extrasul din contul bancar al debitorului insolvabil deținut la BC „Pro Credit Bank” SA se atestă că, Dulgher Timofei a extras din contul bancar al SRL „Ecotop Proiect” mai multe sume în numerar destinația cărora fiind „eliberarea numerarului pentru cheltuieli gospodărești sau administrative”.

Conform art.248 alin.(5) din Legea insolvabilității nr.149 din 29 iulie 2012, *termenul de prescripție pentru acțiunea prevăzută la alin.(1) este de 3 ani. Termenul începe să curgă de la data în care a fost cunoscută sau trebuia să fie cunoscută persoana care a cauzat insolvabilitatea, dar nu mai târziu de 2 ani de la data hotărârii de intentare a procedurii de insolvabilitate.*

În asemenea condiții, urmează de înțeles că, în vederea tragerii la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului nominalizați la art. 247 din Legea insolvabilității, acțiunile culpabile prevăzute în alin.(1) art.248 din aceeași Lege,

trebuie să fi fost comise de către aceștia cu cel mult 24 luni/2ani înainte de intentarea procesului de insolvabilitate în privință debitorului.

Ca urmare, membri organelor de conducere a debitorului, poartă răspundere pentru acțiunile enumerate la (1) al art.248 al Legii insolvabilității, comise pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

La rândul său, instanța de apel reține că, insolvabilitatea debitorului SRL „Ecotop Proiect", cu inițierea procedurii simplificate a falimentului, a fost dispusă prin hotărârea judecătorie Orhei, sediul Telenești, din 11 februarie 2020, (f.d.7). Iar, conform extrasului din contul bancar al debitorului deținut la BC „Pro Credit Bank" SA, se atestă că în perioada 11.02.2018 – 11.04.2019, din contul bancar al SRL „Ecotop Proiect", a fost extrasă în numerar suma de 108 000 lei, destinația căreia fiind „eliberarea numerarului pentru cheltuieli gospodărești sau administrative", (f.d.61, 74-75).

Astfel, ținând cont da faptul netransmiterii lichidatorului desemnat de instanța de judecată, a actelor contabile de către administratorul statutar/contabil, obligația de probare a legalității și destinației retragerii sumelor de bani de pe contul societății revine pârâtului Dulgher Timofei.

Concomitent instanța de fond a reținut că, pe parcursul examinării prezentei cauze, pârâtul Dulgher Timofei recepționând acțiunea și actele anexate (inclusiv și extrasul bancar) nu a prezentat acte juridice care au stat la baza retragerii numerarului de pe contul bancar al societății debitoare conduse, inclusiv acte confirmative privitor la destinația de retragere a sumelor date. La fel, nu au fost prezentate nici înscrisuri care să demonstreze că, sumele date au fost folosite pentru „cheltuieli gospodărești sau administrative", sau în alt scop legat de activitatea companiei. Ulterior momentului retragerii sumelor de bani de către pârâtul Dulgher Timofei, societatea debitoare a acumulat restanțe la plata obligațiilor fiscale și a contribuțiilor de asigurări sociale, a admis neexecutarea obligațiilor de plată față de creditorii validați.

Drept urmare, Colegiul civil va reține concluzia instanței de fond prin care s-a reținut că, în această parte fiind întrunit temeiul de răspundere subsidiară prevăzut la art.248 alin.(1) lit.a) din Legea insolvabilității nr.149 din 29 iunie 2012.

Concomitent instanța de apel va respinge alegațiile apelantului Dulgher Timofei precum că, suma de 108 000 extrasă de pe contul debitorului a fost justificată prin descrierea destinației, adică pentru „eliberarea numeralului pentru cheltuieli gospodărești sau administrative", deoarece destinația indicată, în lipsa unor probe pertinente și concludente, nu confirmă acest fapt. Or, întru confirmarea poziției sale în instanța de apel, Dulgher Timofei nu a prezentat careva acte justificative care au servit temei de retragere a sumelor bănești de pe contul bancar al debitorului.

Totodată instanța de fond a remarcat că, între prejudiciul în sumă de 108 000 lei și faptele constatate există o legătură certă și directă. Această concluzie fiind justificată prin retragerea de pe contul curent al societății debitoare a sumei de bani în lipsa înscrisurilor justificative, astfel ***administratorul statutar al societății a contribuit la starea de insolvabilitate, cu acumularea de datorii, mărirea listei creditorilor și lipsa mijloacelor financiare, a bunurilor mobile și/sau imobile care – prin valorificare, ar fi asigurat stingerea creanțelor***. Astfel, în virtutea funcției ocupate, de administrator și contabil,

instanța de fond întemeiat a conchis că actele menționate (extragerea numerarului), fiind săvârșite cu vinovăție de către pârât.

În circumstanțele expuse, Colegiul civil va reține soluția instanței de fond prin care s-a admis parțial cererea depusă de lichidatorul SRL „Ecotop Proiect", în procedura simplificată a falimentului, Șeremet Vasile, împotriva lui Dulgher Timofei cu privire la atragerea la răspunderea subsidiară, cu încasarea din contul acestuia în beneficiul debitorului a sumei de 108 000 lei.

Subsecvent Colegiul civil reține că la depunerea cererii de apel, apelantul SRL „Ecotop Proiect" în persoana lichidatorului Șeremet Vasile și-a expus repetat argumentele invocate în cererea de chemare în judecată, cărora prima instanță le-a dat aprecierea cuvenită, iar în opoziție, apelantul nu a prezentat argumente verosimile și admisibile în combaterea soluției adoptate de prima instanță.

Astfel, în lipsa unor argumente coerente și convingătoare, precum și a unui suport probator de natură să răstoarne soluția adoptată pe caz, Colegiul civil conchide că prima instanță a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei și a aplicat corect normele de drept material și procedural, hotărârea fiind legală și întemeiată.

Ținând cont de cele constatate mai sus, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Bălți va respinge apelurile declarate de lichidatorul SRL „Ecotop Proiect", Șeremet Vasile și Dulgher Timofei prin intermediul avocatului Leșan Nicolae, și va menține hotărârea judecătoriei Orhei, sediul central, din 20 februarie 2024.

Cu referire la cheltuielile de judecată, Colegiul civil va reține prevederile art.82 CPC care relevă că, *Cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.*

Potrivit art.98 alin.(1) – (3) CPC, *(1) cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporţional părţii admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată. (2) În caz de respingere a acţiunii, cheltuielile de judecare a cauzei suportate de instanţă, precum şi taxa de stat, se încasează la buget de la reclamant dacă acesta nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată. (3) Dacă acţiunea a fost admisă parţial, iar pîrîtul este scutit de plata cheltuielilor de judecată, cheltuielile de judecare a cauzei suportate de instanţă se încasează la buget de la reclamant, dacă acesta nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată, proporţional părţii respinse din acţiune.*

Iar, prevederile art.86 alin.(2) CPC, *persoanele juridice declarate în stare de insolvabilitate, la introducerea în instanţa de judecată a acţiunilor de urmărire a creanţelor debitoare, de anulare a actelor juridice fictive sau frauduloase, a garanţiilor acordate, a tranzacţiilor încheiate şi a actelor de transfer de proprietate, precum şi la atacarea hotărîrilor judecătoreşti adoptate pe marginea acestor litigii, plătesc taxa de stat după examinarea cauzei, dar nu mai tîrziu de 6 luni din data adoptării de către instanţa de judecată a hotărîrii.*

Reieșind din faptul că, reclamantul SRL „Ecotop Proiect" nu este scutit de la plata taxei de stat prin lege și nici nu a solicitat scutirea de la plata acesteia în temeiul art.85 alin.(4) CPC, iar cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial, instanța fond corect

a dispus încasarea de la Dulgher Timofei în beneficiul statului, a taxei de stat în sumă de 3240 lei și respectiv de la SRL „Ecotop Proiect” încasarea taxei de stat în sumă de 46760 lei care urmează să fie achitată nu mai tîrziu de 6 luni din data adoptării hotărîrii.

În conformitate cu dispozițiile art.385 lit.a) Cod de procedură civilă, art.8 alin. (7) din Legea insolvabilității nr.149 din 29.06.2012, Colegiul civil şi de contencios administrativ,-

D E C I D E:

Respinge cererile de apel declarate de lichidatorul SRL „Ecotop Proiect”, Șeremet Vasile și Dulgher Timofei prin intermediul avocatului Leșan Nicolae împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul central din 20 februarie 2024.

Menține fără modificări hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul central din 20 februarie 2024, emisă în cauza de insolvabilitate, la cererea formulată de lichidatorul SRL „Ecotop Proiect”, Șeremet Vasile, către Dulgher Timofei, privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil.

Decizia este definitivă și irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul Elena Grumeza

Judecătorii Natalia Costaș

Stanislav Grosu